

O šatech z broskvoňových květů

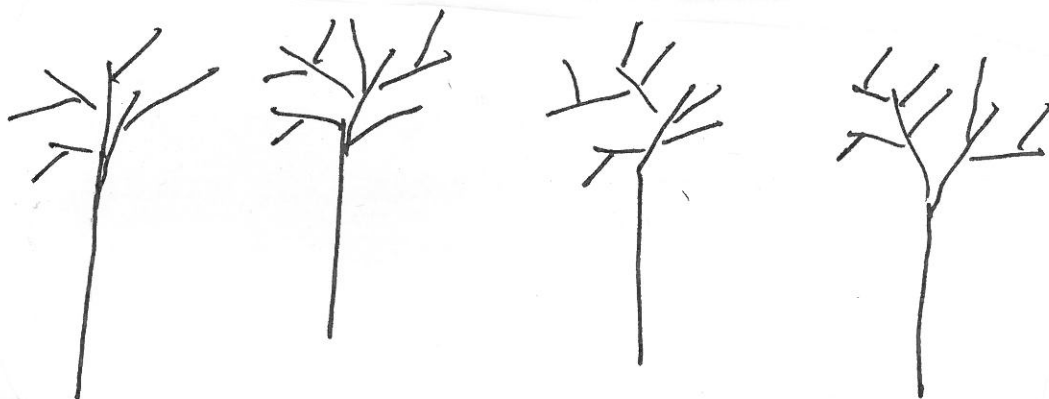
Kdysi, ale ne zase tak dávno, bylo malé království Kuej-Luen.
Schované mezi vysokými kopci, chráněné před větrem a mrazem.

Plné lidí, domků s červenými střechami, růží u plotu, plné
ovocných stromů.

Namaluj království Kuej - Luen, nezapomeň na ovocné stromy.

Každé jaro rozkvétaly stromy tisícerem květů, každé léto i podzim těžkly koruny tisícerem plodů. Ale největší pýchou země byly broskvoně, dar od samotné bohyně Wang.

Sadaři museli kličkovat mezi stromy. Vezmi si tužku a namaluj cestičku sadem.

A čas běžel, na trůn usedla nová panovnice. Všichni se klaněli její kráse. Vlasy, jak z černého hedvábí, tváře jako z alabastru, ale v srdci - tma. Kraj byl bohatý, pod vládou kruté paní však jakoby potemněl. I stromy sklonily své koruny.

Která je asi panovnice? A proč si to myslíš.

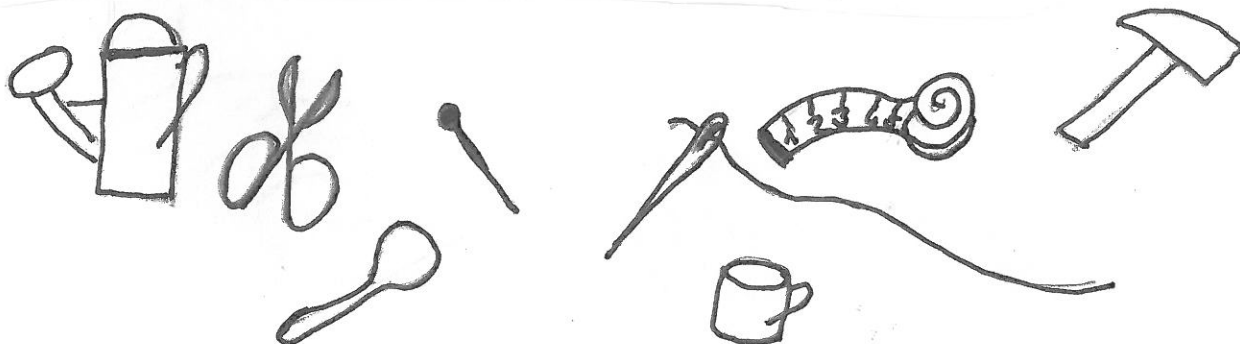
A královna jednoho dne rozkázala: „Na jarní slavnost chci šaty, které by byly rovny mé kráse, chci šaty z broskvových květů.“ Lid se zděsil. Marně rádcové přemlouvali svoji paní. „Broskvoň přece patří samotné bohyni, která nám milostivě dovolila trhat tyto plody života, pomyslete na její hněv.“ Ale zloba panovnice byla bližší než hněv bohyně Wang. A tak sadaři olámali rozkvetlé snítky a krejčí se dali do díla.

Začerni pastelkou větvičky, které museli sadaři olámat, panovníci domaluj broskvoňové šaty.

Mistři odvedli nejlepší práci svého života.

Které náčiní používá krejčí?

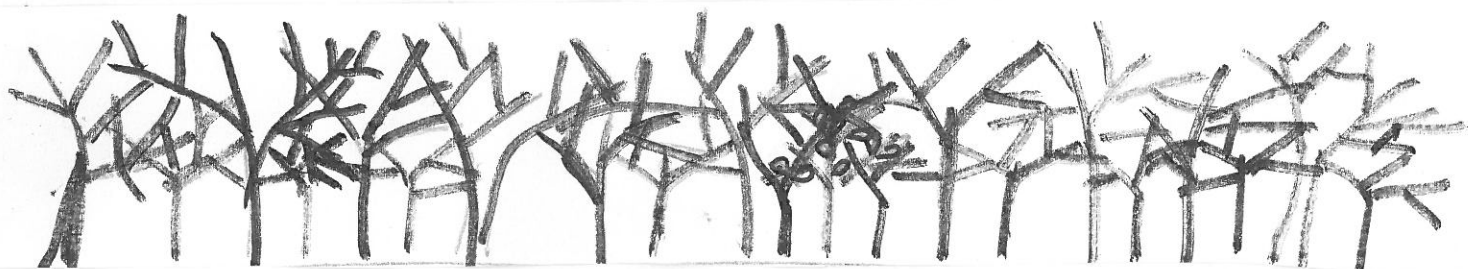

Šaty znásobily krásu panovnice, že i slunce muselo skrýt svoji tvář. Ne však samotná Wang. Blesk, který bohyně ve spravedlivé zlobě vrhla dolů, spálil do černa nejen šaty, jakým rovno nebylo,

Ale i rozkvetlé broskvoňové sady, křehké snítky trnek, třešně, jabloně, ořechy. Země, ukrytá mezi kopci se proměnila v poušť.

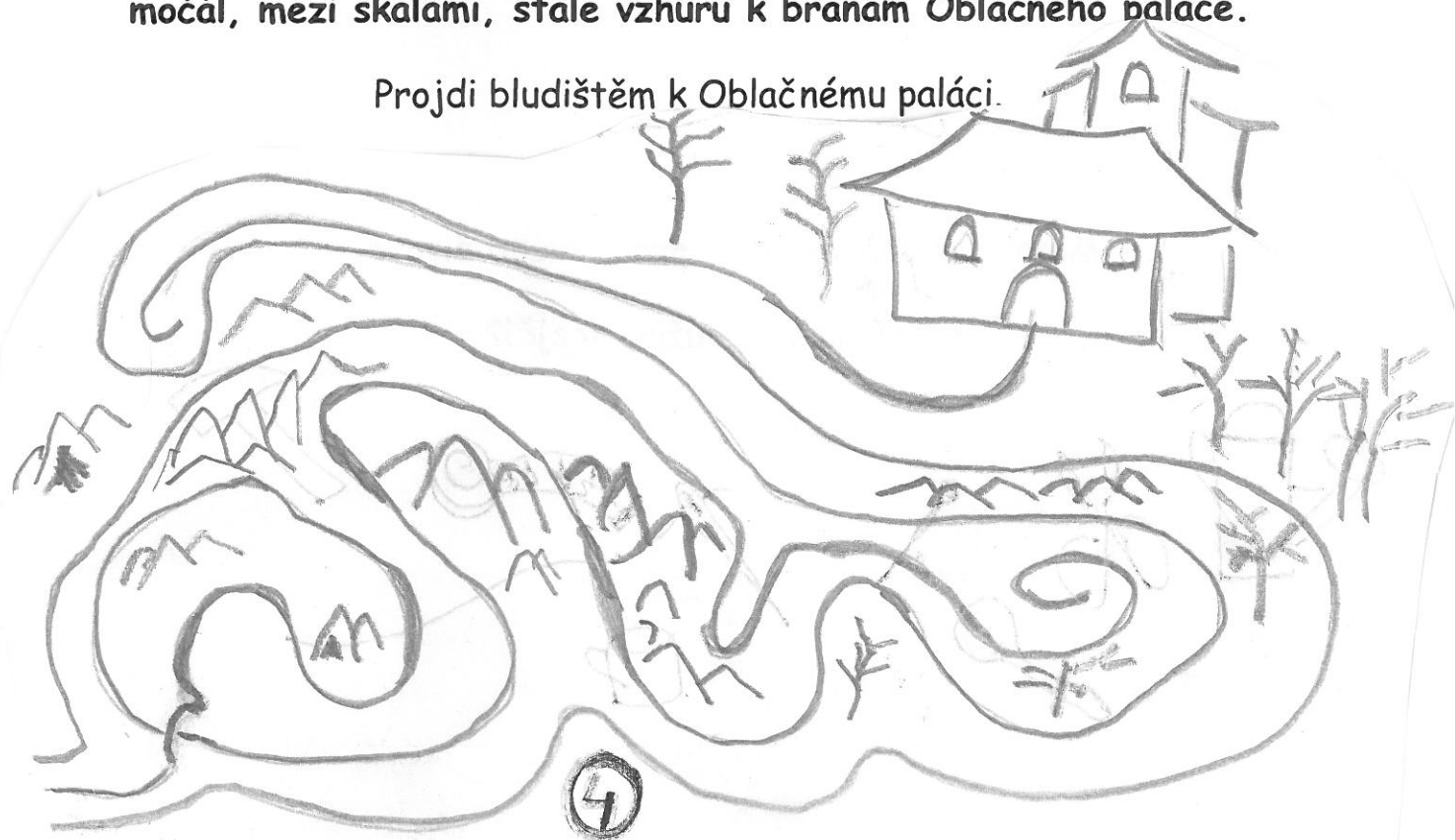
Kdo měl kam jít, odešel, kdo nemohl, zůstal pod holými kmeny, ve kterých však stále proudila míza.

V zemi zůstal přece jen jeden stromek s lístky. Najdeš ho?

Pozdě litovat vlastní pýchy, pozdě zvedat hlavu ke svěžím větvénkám. Smutné je království bez květů, listí, plodů. Těžko se žije v zemi bídy. Panovnice se přestala ukazovat. Nikomu nechyběla. Nikdo si nevšiml ženy v černých šatech, která se vydala na dlouhou cestu do hor. Nebyla to snadná cesta. Přes močál, mezi skalami, stále vzhůru k branám Oblačného paláce.

Projdi bludištěm k Oblačnému paláci.

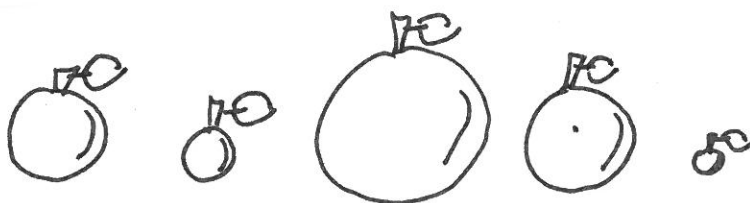

Žena vstoupila dovnitř a padla kolena před bohyni Wang. Když se odvážíla zvednout hlavu, spatřila bohyně stále krásnou tvář královny, ale v jejích očích už nebyla pýcha, ale lítost a soucit.

A Wang se zachvěla. Ten, kdo něco zničil, dokáže to i napravit, ale jen pokud napraví své srdce. A Wang se rozhodla pro zkoušku.

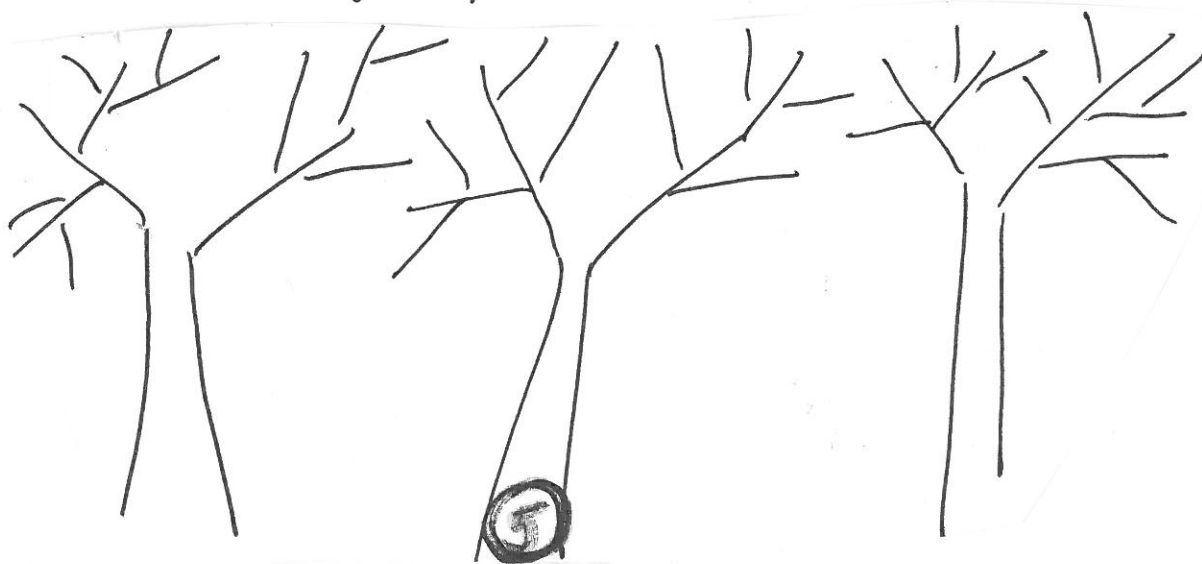
Co musela královna udělat, aby si usmířila bohyni?

Královně se rozkutálely broskve. Očísluješ je podle velikosti.

Ošatka broskví bohyni obměkčila a ta propustila královnu zpátky na zem. Plnou ošatku jí věnovala darem. Panovnice na zemi potřela každý kmen štávou z nebeských broskví.

Zamaluj kmeny broskví oranžovou barvou.

Na konci zimy se pupeny začaly opět nalévat a brzy vykvetly tisícířem květů. Kdo mohl, vrátil se přes hory zpět mezi spokojené lidi, domky s červenými střechami, mezi růže a pod ovocné stromy. A panovnice? Najdeme ji v sadu. Netouží už po šatech, jakým není rovno. Její vlasy už nejsou jako černé hedvábí, ale stříbrné nitky zdobí účes. Slunce jí vrylo do tváře nejednu vrásku a ruce se podobají kůře starých stromů. Když ale zafouká jarní vítr a ozdobí ji opadanými květy broskvoní, je nejkrásnější na světě.

Namaluj si rozkvetlou broskvoň. Můžeš posbírat opadané lístky ovocných stromů a nalepit si je na obrázek.

Broskvoň

obecná

je ovocný strom s peckovitými plody, který kvete v březnu, dubnu a květnu. Původní vlastí broskvoní je nejspíše Čína, odtud se dostaly do západní Asie, zvláště Persie, kde brzy zdomácněly, odtud do Říma, kde byly plané plody označovány jako perská jablka (*mala persica*). S Římany se dostaly do Galie a přes Alpy. Broskvoň obecná roste planě jako keř.

Plody jsou peckovice s postranní rýhou. Dužnina je šťavnatá, pecka je hluboce brázditá. Barva je variabilní, na straně vystavené slunci může být až červená. Plody dozrávají v srpnu až v září.

Číňané považují broskvoň za jeden z nejmagičtějších stromů. Je symbolem jara, mládí, nesmrtelnosti a přátelství. Podle legendy se broskvoní bojí zlých duchů. Děti nosí broskvové pecky na krku jako talisman pro štěstí. U těla nošená broskvová pecka také pomáhá k povzbuzení váhavých nápadníků.

Symbolem mládí ale nejsou broskve nadarmo, přidávají se například do pleťových masek k vyhlazení pokožky:

Broskvová maska

Ingredience:

- $\frac{1}{2}$ broskve
- 1 lžíce sladké smetany
- 1 lžíce medu

Oloupanou broskev rozmixuj a smíchej se smetanou a medem. Směs nanes na obličej, nech působit dvacet minut, poté opláchni. Voňavé šťavnaté ovoce má na pokožku prokazatelně osvěžující a vyhlazující účinek. Napomáhá tomu, aby pleť byla sametově hebká a hladká.

Anebo vyzkoušejte

Domácí broskvový pribiňáček

Budete potřebovat:

1 kostku tvarohu

1/2 l mléka

vanilku nebo vanilkový extrakt

30 g kukuřičného škrobu

sladidlo (rýžový sirup) či cukr

Podle tohoto receptu si udělejte vlastní domácí pudink ve vanilkové verzi. Po vychladnutí vmíchejte tvaroh a rozmixujte. Přidejte čerstvé ovoce (banán, broskev, meruňku).